

Agata Budzyńska, Człowiek który o mnie nie myśli

Człowiek który o mnie nie myśli
Ma takie duże smutne oczy
Czarne buty zmęczone i stare
Czarny szal smutnie długi
Patrzy łagodnie wielką łagodnością.
Mówi, że chciał być filozofem
I długie rzęsy opuszcza powoli
Kiedy się śmieję i kpię z niego trochę
Zawsze wygląda jakby nagle
Spadł z jabłonki zamiast jabłka
I przestraszona, zachłysnął się chwilą
Która z nim razem na ziemię spadła
Cienkie paluszki chowa w kieszenie
Wysłuzonej zbyt dużej marynarki
Zamyka serce odchodzi w siebie
Nie myśli o mnie muzyką, się bawi
Kiedy rozmawia z moimi słowami
Kiedy udaje że patrzy i słucha
Wiem kiedyś pomyśli o mnie
Szybko odejdzie
Bym mu tych myśli
Nie zdążyła ukraść